

Istoric

1774 -1786

Printre primele informații referitoare la organizarea judecătorească în Bucovina sunt cele oferite de Ion Budai-Deleanu, el însuși consilier la Curtea de Apel din Lenberg (Liov). Potrivit surselor, imediat după ocuparea Bucovinei de către Austria (1774), generalul Splecy a înființat la Cernăuți un Auditoriat, adică o curte marțială. În locul vechii legislații românești s-a introdus codul penal terezian. Justiției militare, prin Auditoriatul de la Cernăuți, îi era supusă și populația civilă. Auditoriatul judeca crimele și delictele mai importante, precum și pricinile ivite între boieri. Comandantul Auditoriatului prelua astfel drepturile starostelui de Cernăuți și ale ispravnicului de Suceava. Apelul împotriva hotărârilor luate de Auditoriatul cernăuțean se făcea la comanda generală militară de la Liov, ultima instanță fiind Hofkriegsrat-ul din Viena (Ministerul de Război).

În orașele Cernăuți, Siret și Suceava s-au înființat judecătorii comunale care aveau în competență judecarea litigiilor ce priveau o sumă mai mică de 10 florini. În 1786, la unirea Bucovinei cu Galiția, auditoriatele au fost desființate. Bucovina a trecut din punct de vedere juridic în subordinea Ministerului de Justiție, sub denumirea de Cercul Cernăuți. În Bucovina s-au instituționalizat, în timp, cinci categorii de organe ale puterii judecătorești:

1. Judecătorii districtuale
2. Tribunale (provinciale și cercuale)
3. Curțile cu jurați, funcționând pe lângă fiecare tribunal
4. Curtea de Apel din Lenberg
5. Înalta Curte de Justiție și Casație din Viena

În Bucovina exista un Tribunal provincial la Cernăuți și un Tribunal cercual la Suceava. Cel din Cernăuți avea arondate districtele: Cernăuți, Coțmani, Siret, Storajineț, Vășcăuți, Vijnița și Zastavna (520.256 locuitori), iar celui de la Suceava îi erau arondate districtele: Câmpulung, Gura Humorului, Rădăuți și Suceava (279.833 locuitori). Pe lângă fiecare tribunal funcționa o curte cu jurați, compusă din 3 judecători care formau Tribunalul Curții cu jurați și o comisie de 12 jurați (Banca Juraților).

1914 - 1924

În 1914 existau în Bucovina 20 judecătorii de ocol, din care 12 erau supuse Tribunalului provincial din Cernăuți și 8 judecătorii de ocol supuse Tribunalului cercual din Suceava (Câmpulung, Dorna, Gura Humorului, Rădăuți, Seletin, Solca, Suceava și Stulpicani). Imediat după Marea Unire din 1918, guvernul Bucovinei a înființat Secretariatul de Stat pentru justiție pus sub conducerea șefului acestui guvern, Iancu

Flondor, începându-se trecerea de la vechea administrație judecătorească austriacă, la cea românească. Pentru problemele bucovinenilor au fost solicitați în calitate de consilieri raportori trei magistrați din Bucovina, care în baza Decretului lege din 25 iunie 1919 au devenit consilieri de drept ai Curții de Casație și Justiție a României, cu sediul la București (din 1 ianuarie 1926 numărul consilierilor a sporit la 4). Curtea de Apel Cernăuți a fost înființată prin Decretul Lege din 14 mai 1919 și avea în jurisdicția sa tribunalele din Cernăuți și Suceava.

În anul 1926, autoritatea acestei instituții s-a extins asupra tribunalelor nou înființate la Câmpulung Moldovenesc, Rădăuți și Storojineț, precum și asupra județelor Dorohoi și Hotin. Pe lângă cele 20 de judecătării existente în Bucovina în timpul stăpânirii austriece, care s-au transformat, după Marea Unire, în judecătării rurale, începând cu 1 ianuarie 1926 au mai fost înființate 3 judecătării rurale (Ilișești, Dărmănești și Vicovu de Sus) și o judecătorie mixtă la Vama. 1924 - 1952 Prin Legea pentru organizare judecătorească din 25.06.1924, cu modificările din 28.11.1925 și 19.12.1925, numărul curților de apel din România este stabilit la 12, cu reședințele la Brașov, București, Cernăuți, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea-Mare, Timișoara și Târgu Mureș.

Prin Decretul-Lege pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea pentru organizarea judecătorească din 22.09.1940, curțile de apel au fost reduse la 10, acestea având reședințele în Arad, Brașov, București, Constanța, Craiova, Galați, Sibiu, Suceava și Timișoara. Curtea de Apel Suceava-Cernăuți, cu 3 secții, cuprindea Tribunalele Baia, Câmpulung Moldovenesc, Dorohoi, Rădăuți și Suceava. Tribunalul Botoșani, înființat la 1 ianuarie 1832, era arondat în cadrul Curții de Apel Iași. Curțile de apel au fost desființate prin Legea nr.5/1952 pentru organizare judecătorească, însă au fost reînființate prin Legea nr.92/1992 pentru organizare judecătorească.

În prezent Există un număr de 15 curți de apel având reședințele în: Alba Iulia, Pitești, Oradea, Suceava, Bacău, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Târgu Mureș, Ploiești, Timișoara. Circumscripția Curții de Apel Suceava cuprinde Tribunalul Botoșani și Tribunalul Suceava.

Construcția în care funcționează în prezent Curtea de Apel Suceava a fost edificată între anii 1850-1855, cu destinația inițială de cazarmă militară. Clădirea, considerată monument istoric, este situată în municipiul Suceava, str. Ștefan cel Mare nr.62, are o suprafață construită de 2626 mp. și este formată din demisol, parter și două etaje.

Clădirea a fost extinsă prin construirea unui corp nou în curtea interioară, asigurându-se separarea fluxurilor pentru personal, justițiabili. În noul corp s-a amenajat o sală a pașilor pierduți, o sală de consiliu și săli de ședință pentru judecătorie, tribunal și curtea de apel.